

Examples of four *Textus Receptus* or
Byzantine MSS that are exactly the same in the book of Titus

Manuscript 1072 (Mt. Athos, Greece, XIII century)

κούε κ' ἐπὶ τῇ· μαλ' ἔσ-
 λει τοῖς ἐν περιτομῇ·
 εἰ δὲ καὶ τὶ τοὺς ἐν ῥή-
 σιν ὅτι αὐτοὶ εἰσι καὶ χρεῖ-
 σιν ἐπιτιμίας· ἀλλὰ
 ζαε τι πάντα τὰ ἐρώμα-
 τα καθαρά· καὶ τοῖς να-
 θαροῖς· καὶ ὁ ποῖας εἶνα
 λήτεις· πρὸ ἐν πλά-
 τας ὁ φειχόν· σε σωφρο-
 νί· ἐν τῇ σκῆτι· παρα-
 νή· πῶς· λή· τοὺς· δού-
 λους· τοῖς· ἐλπίοις· διε-
 τάς· ἐν· ποταμῶ· ἐν· θα-
 λή· ὅς· ἐν· ποταμῶ· ὅτι·
 κ' τοὺς· ἐν· χάρις· ὅν· ἐξέρ-
 γων· καὶ· μαρ· ἐλ· καὶ· ὡς· ἐν·
 ἀλλὰ· τῇ· ἐλπί· φιλαλία·
 καὶ· παρα· εἰ· χας· τὰ· νο-
 μicas· μά· χας· ἐκ· τρέ· π-
 ε· θαι· ὡς· ἀναι· ἐν· χη· τον·
 ὄν· σε· ἀλλοῖ· ἀν· τῶ· με-
 τὰ· τὸ· πῶ· μ· ψ· σε· θαι· πρὸς·
 ἀν· τον· ἀρ· π· μα· ἡ· ἡ· καὶ·
 θ· πρὸς· ἀν· τον· ἐκ· ἐπὶ·
 λα· το· λὲ· ἀν· τῶ· ὡς· τι· λ-
 λα· ἐν· ἡ· ἡ· τον· ἀν· τον·

ἀντὶ τοῦ ἐκείνου ἀπὸ τοῦ
παντός ἀλλότῳ :

[illegible]

ΤΗ ΕΤΚΗ ΕΒ : ΤΙΣ ΜΟΝΤΙ ΠΙ
ΚΑΤΑΓΗΣΟΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΙΝ.

π. τ. δ. ο.
γ. ε. ι. σ. τ. α. π.

πολιμ. πρ εβυτέρου.
ως εφ σοι δι εβζαμκρ. π
ει τις ετιμ αμ εκ κητος
μασ γυναικος αμ κρ.
τε κρ αι εφωρ πι ται.
μη εμ κ αι κ γορι αι ασπ
τίας. η αμ υποτακται.
δει παρ τον εβζισκοπον.
αμ εκ κητος ειραιως
θυ οικου εβζαμ. μη αι
θαδκ. μη ορ γι λ ορ μη
παροιμορ. μη πλ κ
τηρ. μη αι σ κ ρ ο κ ρ δ κ
αλλ αι φ ι λ ο ξ η ρ ο ρ. φ ι λ α
ναθορ. σφ φ ρ ο ρ αι δι
καιορ. ο σιορ. ε κ ρ α τ η
αμ το ε μ β ρ ο ρ τ ο υ και
ται τηρ δι δ α κ η ρ πι τ ε
λογορ. ι ρ αι δ ι σ α λ τ ο ς η
και πα ρ α κ α λ η ρ ε ρ τ η
δι δ α κ α λ ι α τ η ι ρ αι
μοι κ. και τ ο υ α μ π λ ε
κορ ται ε λ α λ η ρ. ει σι
καρ πολλοι και αμ υπο
τακτοι. ματα λογοι
και φ ρ ο ν η σ α ν ται. μα
λ ι ται οι ε κ π η ρ ι τ ο μ κ ς

π. τ. δ. ο.
γ. ε. ι. σ. τ. α. π.

οις ο εβζισκοπος εβζιμ.
οι πρ εβζισκοπος ο κ ο ς
αμ α τ ρ ο π ο ν ι δι δ ο σ κ ο ρ
τα αι μη εβζ αι σ κ ρ ο κ ρ
δ ο υ τ χ α ρ ι μ. ει π η τ ι ς
εβζ αι τ ω ρ. ι δι ο ς αι τ ω ρ
π ρ ο φ η τ ι ς κ ρ η τ ι ς. α γ
γ λ α ται. κα κ αι θ κ ρ ι α.
τα ε β ρ ε α ρ γ α ι. η κ α ρ
τ υ ρ ι α ι α τ η ε τ ι μ α λ η
θ κ ς. δι κ η ρ αι τ ι α ρ. ε λ α
χ ο αι τ ο υ α λ π ο τ ο μ κ ς.
ι ρ αι ι ρ αι μ ο ρ ι ρ η ρ τ η
π ι τ η. μη π ρ ο σ ε ρ
τα ι ο υ δ α ι κ ο ι ς ε μ β ο ι ς
και ε ρ τ ο λ α ι ς α μ π ρ. ε
π ρ ο τ ρ ε φ ο μ β ρ η ρ τ η ρ
α λ η θ ε ι α ρ. α ρ π α ρ ται
Μ ε ρ κ α θ α ρ αι τ ο ι ς κ α θ α
ρ ο ι ς. τ ο ι ς δ ε μ β ρ η ς
μ β ρ ο ι ς και α λ π ο τ ο ι ς.
ο υ δ ε ρ κ α θ α ρ ο ρ. α μ α
μ β ρ η ς α ρ ται αι τ ω ρ και
ο ρ ο ς και η σ ω ι ε β ζ κ ς
θ ρ ο μ ο λ ο ς ο ι ς ρ ε ι δ ε
μ α ι. τ ο ι ς δ ε ε ρ ο ι ς α ρ
ρ ο υ μ ται. ε β ζ κ ς τ ο ι

ορ τε
και τ
θορ ο
λει α
σ κ ο ι
Π ρ ε β
ει ρ α
φ ρ ο
τα τ
τα υ
ε β ζ κ
κα τ
π η
μη ο
λ α
σ κ α
μ ι
λ α ρ
τε κ
ε ρ
θα
το ι
ι ρ α
ε λ
μ β
π
π

τῆς ἰσχυρῆς τὰς φωτ.
τῆς κρητῆς ἐπεφάνη

ὁρτε καὶ ἀποθῆτε
καὶ πρὸς τὸν ὁρτορῶν
θὸν ἀδελφοί· σὺ δὲ
καὶ ἀποθῶν τὸν ἀδελφόν
σὺ δὲ σὺ δὲ σὺ δὲ σὺ δὲ

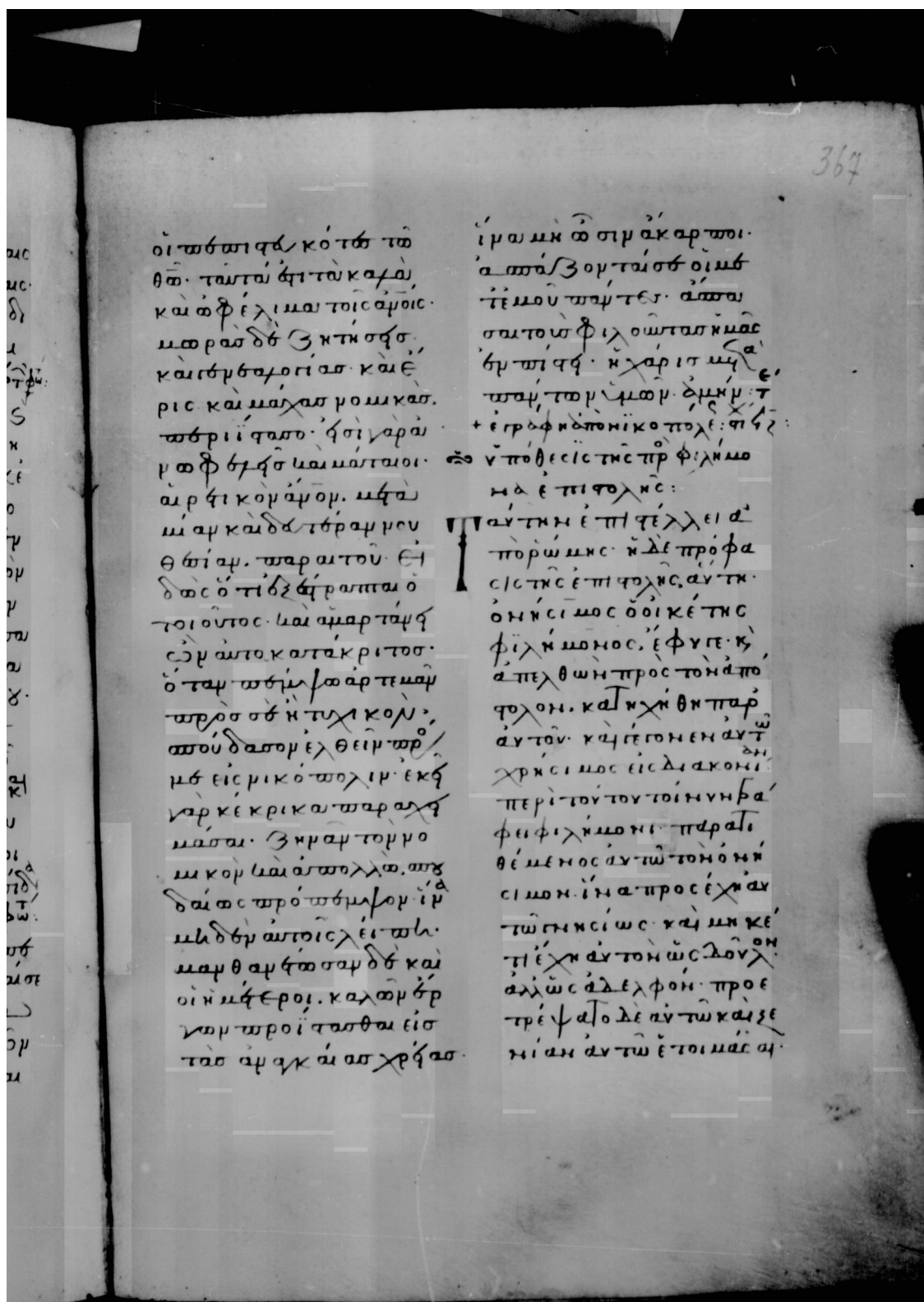
Πρεσβύτες· ἡκφάλοι
 εἶμαι· στήμους· σὺ
 φρονα· ἡ αἰσότης
 τῆς ψυχῆς· τῆς ζωῆς·
 τῆς ὑπομονῆς· πρὸς
 ἐνστάσεις πάντας· ὅτι
 καταγῆ· ματτι· ἐροπρε
 πῆς· μηδ' αὐχόου·
 μηδ' οἶσ' πολλὰ δίδου
 λαμβάνου· κακοδίδου
 σκάου· ἱμῶσ' φρο
 νίζουσι τὰ κρίματα· φι
 λήδρου· εἶμαι· φίλο
 τέκνον· σὺ φρονα·
 ἡμῶν· οἰκτροῦ· ἡ
 θῶς· ὑποτασσέμεθα
 τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι·
 ἡμῶν· ὁ λόγος τοῦ
 θεοῦ· φησὶ· τὸν
 μὲν τέρου· πάντας
 παρακάλεσ' φρονα·
 πρὸς τὰς ἐνστάσεις·

[illegible]

$\frac{\pi}{\gamma \epsilon i c} \phi \omega$
 $\frac{\epsilon}{\delta \rho \tau \Delta \pi}$

[illegible]

οι τω
θω·
καιο
μο
και
ρις
αδ
ρως
αιρ
μα
θω
δω
τοι
ωρ
οτε
ωρ
απο
μτ
νφ
μα
μ
δα
μβ
μα
οι
ν
το



Manuscript 2080 (Monastery of St. John the Theologian, Isle of Patmos, Greece, XIV century)

²⁵
 2. ²⁶ Πρὸς τὴν ἐπιτολήν:
 Πάυλος δὲ ὁ ὑλοκοφὴς ἀποστολὸς δὲ τοῦ κυρίου
 + ἀνθρώπου ἐκείνου: τὸν ἀνθρώπον τὸν πῦρ: τὸν ἀνθρώπον
 τοῦ κυρίου:

τῇ ἐν τῇ κῆ^α· τέκνη^{ον} τῇ^ε· κατὰ τῆς κατὰ

κατὰ τῇ σιγῇ ἐκλεκτῶν· καὶ ἐπὶ τῇ^{ον}

ἀληθείας τῆς κατὰ σέβας· ἐπὶ τῇ^{ον} 221

ζωῆς αἰωνίου· ἡ^{ον} ἐπὶ τῇ εἰλατοῦ αἰ^{ον}

δὲς θ^{ον}· πρὸ χρόνων αἰωνίων· ἐφ^{ον}

μέρως δ^{ον} καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον

αὐτοῦ· ἐν κηρύγματι ὅτι πάντων ζω^{ον}

κατὰ τῇ τῇ τοῦ σ^{ον}ς ἡμῶν θ^{ον}· τίτω

γνησίως τε κ^{ον}ω κατὰ κοιμήν τῇ σιγ^{ον}

χάρις· ἔλεος· ἀφ^{ον} ἡ^{ον}· ἀπὸ θ^{ον} τῇ^{ον}· ὁ

κύριος χ^{ον} τοῦ σ^{ον}ς ἡμῶν· τοῦτου χάρις

κατέμ^{ον}· πρὸς ἐν κρήνῃ· ἡμῶν τῇ^{ον} λεί

πωμα ἐπὶ διορθώσῃ· καὶ ἀ^{ον} κατὰ

τῇ^{ον} σ^{ον}ς κατὰ πόμ^{ον} τῇ^{ον} σ^{ον}ς β^{ον} τῇ^{ον}·

ὥς ἡ^{ον} σοὶ διέταξ^{ον} ἀμ^{ον}· ὅ^{ον} ἡ^{ον} σ^{ον}ς ἐπὶ

ἀφ^{ον} ἐκ λ^{ον}τος· με^{ον} αἰσ^{ον} γιναι κός ἀμ^{ον}· τ^{ον}

κ^{ον}ω ἡ^{ον} π^{ον} τῇ^{ον}· με^{ον} ἐν κατηγορίαις

τίας· ἡ^{ον} ἀμ^{ον} π^{ον} τακτὰ· δ^{ον} γὰρ τὸν ἐπὶ

σκοπῶν· ἀφ^{ον} ἐκ λ^{ον}τος ἡ^{ον}· ὡς θ^{ον} οἰκο

νόμ^{ον}· με^{ον} αὐτὰ δ^{ον}· με^{ον} ὁρ^{ον} ἡ^{ον}· με^{ον} π^{ον}

οἶον· με^{ον} π^{ον} κ^{ον}τῇ^{ον}· με^{ον} ἀε^{ον} χρό^{ον} κερδ^{ον}

ἀλλὰ φιλό^{ον}· ἐθ^{ον}· φιλό^{ον}· σ^{ον} φ^{ον}·

δίκαιον· ὅσιον· ἀκ^{ον}ρατῇ^{ον}· ἀμ^{ον} τ^{ον}· με^{ον}

τοῦ κατὰ τῇ^{ον} διδ^{ον}· π^{ον} τῇ^{ον} λό^{ον}· ἡ^{ον}

δω^{ον} αὐτὸς ἡ^{ον} καὶ παρακαλ^{ον}· ἐν τῇ διδ^{ον}

σκαμ^{ον} τῇ^{ον}· ἡ^{ον} αἰ^{ον}· καὶ τοὺς ἀμ^{ον}

6

ὅ^{ον} ἐπὶ
τῇ^{ον} αἰ^{ον}

τὸ δὲ καὶ τὸ πρῶτον τὸ καὶ τὸ δεύτερον τὸ καὶ τὸ τρίτον

χρῆμα ἔχει· ἡ σὺ γὰρ πάλιν καὶ
δύναται τὰς τῶν μαθητῶν λόγους καὶ φρονή-
σας· μαρτυρεῖται οἱ ἐκ τῆς τοιαύτης· ὅς
δὲ ἔστι τοιαύτη· οἱ τῶν ἐσθλῶν οἱ καὶ
ἐν αὐτῇ πάλιν· διδάσκοντες ἅμα δὲ
ἐν αὐτῇ κέρδιον χάριν· ἡ γὰρ τῆς ἐξ
αὐτῶν· ἡ δὲ οὐκ αὐτῶν προφύτης· κρῖ-
ναι δὲ ψάλλει· κακῶς κρῖναι· παρέρ-
χεται· ἡ μαρτυρία αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ·
διὸν αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ ἀποτόμῃ·
ἡ γὰρ αὐτῇ ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ· καὶ πρὸς
ἐκ τῶν ἰουδαϊκοῦς μύθους· καὶ ἐν το-
ιαύτῃ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῆς ἀπὸ
14 αμ· ὅς πάντων μὲν καθαρῶν τοῖς

Καθαροῖς· τοῖς δὲ μὲν ἀσμενοῖς καὶ αὐ-
τοῖς τοῖς, οὐδὲν καθαρὸν· ἀλλὰ μὲν αὐτῶν
αὐτῶν· καὶ ὁμοῖα καὶ ἡ σωεῖς διδασκα-
λία· οὐδὲν γὰρ ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ· τοῖς δὲ ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ
μοῦται· ὅδε γὰρ τοῖς ὅντες καὶ ἀπὸ τῆς
καὶ πρὸς τῶν ἐργῶν ἡ αὐτῇ ἀδελφότης·
σύ δὲ λαλῶν ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ δι-
δάσκει· τὸ πρὸς ἐν τῇ ἀληθείᾳ
ἡ γὰρ σε μὲν οὐκ· σὺ φρονῶν· ἡ γὰρ ἀποτόμῃ
τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ· πρὸς
ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ, ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ

ἀλλὰ ἐφ' ἐκείνῃ· ἐν τῇ ἀληθείᾳ τῇ ἀληθείᾳ

ἱεροποιήσας· μηδὲ ἀμολ· μηδὲ ὄμω
 πολλῶν δὲ δούλων μέγας· καὶ οὐδὲν
 - σκάλους· ἵνα σωφρονίζωσι τὰς μέγας,
 φιλαίδρους ἡμαί· φιλοτέκνους· σώ
 φρονας· ἁγὰς· οἰκουροίς· ἁγὰς.
 ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι·
 ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ θυ βλαφῇ μηταί.
 τοῖς μεωτέροις ὡς αὐτῶς παρακλ
 λήσω φρονήν· περὶ πάντων σε αὐτῇ
 παρ' ἡμῶν· τὴν καλῶν ἐργῶν.
 ἐν τῇ αἰδασκαίᾳ, ἀδιαφθορίᾳ· σὺ
 μέγιστον· ἀφθαρσίᾳ· λόγον ἱδῆ· αὐ
 κατὰ νόμον· ἵνα ὁ ὅς ἐστιν ἀντίσ' ἐν
 πρᾶσι· μετὰ δὲ ἄλλω περὶ ἡμῶν λήγῃ
 φῶλον· δούλους, ἰδίοις δευποταίς
 ὑποτασσόμεναι· ἐν πάσι μέγιστοις
 ἡμαί· μετὰ ἀντιλήγῃ τας· μετὰ φριζο
 μέγιστοις· ἀλλὰ πᾶσι τὴν πᾶσι ἐν δέκνῃ
 μέγιστοις ἁγὰς· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
 τοῦ ὁσὶς ἡμῶν τοῦ κοσμοῦ σὺν πάσι· ε' ε' ε'
Επεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θυ ἡ ὁσὶς
 πᾶσι μέγιστοις· ἵνα δέξωσιν ἡμᾶς· ἵνα
 ἀρμυνομένη τοῖς ἀσέμεισιν καὶ τὰς
 κοσμοῦ καὶ ὅτι ὁσὶς, σωφρόνως·
 καὶ δικαίως· καὶ ἀσέμειος ἡσώμεν
 εἰς τὴν ἀφ' ὧν τὴν πικρὴν τὴν ἐπιφάνειαν

Τ

Υ

ΕΙ

Φ

ἐν τῷ ῥῶ αὐτῷ· προσδοκῶν τὴν
μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ὅτι φάσμα
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θύ καὶ σῶς ἡ
μῶν ἰούχῳ· οὗ ἐδοκίμησεν αὐτὸν ὑπὲρ
ἡμῶν· ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης ἀνομίας· καὶ καθάρσῃ
αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ἁμαρτωλίου· ἵνα
καλῶς ἔργῳ· ὅτι τὰ ταῦτα λέγει
καὶ παρακαλεῖ καὶ ἐλπίς· μέν
πάσης ὅτι τῆς· μηδὲς σου πρὸς
φροσύνη· ὑπομνήσκοντες αὐτοῖς·
ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσοντες
τῷ θεῷ· πρὸς πάντων ἔργων ἡμῶν
εἰς τοῖς ἡμέραις· μηδὲν αὐλασφηνί·
ἀμάρτια εἶναι ὅτι ἐκεί· πᾶσαν
ἐν δὲ κρυμμένον πρὸς τὰ πρὸς
πάντας ἁμαρτίας· ὅτι ἡμῶν γὰρ ποτὶ
καὶ ἡμῶς ἀπόητοι ἀποθέσει· πλασθέντες
μὲν· δυνάστες ὅτι ὁμίαις καὶ
ἰδρυαῖς ποικίλαις· ἐν κακίᾳ καὶ
φθόρῳ διὰ ἡμῶν· συνητοῖ· μεσσην
ἀλλήλους· ὅτι ὅτι δὲ ἡ χριστοῦ τῆς
ἐφίλας ὅτι φάσμα τοῦ σῶς ἡμῶν
θύ· ὅτι ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ
ὡς ὅτι ἡμῶν ἡμῶς· ἀλλὰ κατὰ τὴν

223

αὐτοῦ ἔλθον, ὅπως ἡμεῖς διὰ λα-
 προῦ παμὶ ἡγούμενοι καὶ ἀπακαίρω-
 σις πᾶς ἁγίου. οὐ ἐξ ἡμετέρων
 ἡμεῖς πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ χυτοῦ σῶ-
 ῃς ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ καὶ ὁ θῶς τῷ τῆς ἐκ-
 μου χάριτι, κληρονομοῖται ὡς με-
 θὰ κατὰ τὴν πίστιν αἰωνίου. τὸ φῶς
 τὸ λατρεῖν, ὅτι πρὸς ὁ λόγος καὶ περὶ
 τούτων μόνον μαίνομαι διαμαρτυ-
 ρῶμαι. ἡμεῖς φροντίζομεν καὶ ὁ μὲν ἔργον
 ποιοῖται ὁ θεὸς ὅτι πρὸς τὸν ὁ θεὸς
 ὁ θεὸς. ταῦτα ἔστι τὰ καλὰ καὶ ὁ φέ-
 ρει μὲν τοῖς ἀνθρώποις. μερῶς δὲ ζητῶν
 καὶ γινώσκοντας καὶ ἔρις καὶ με-
 χαρομηνίας. περὶ ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ
 ἀποφελῶν καὶ μάταιοι αἰρετικοὶ
 ἄνθρωποι. μετὰ μίαν καὶ δατέραν μὴ θε-
 σίαν, παρὰ τοῦ ἁγίου ὅτι ἐξ ἡμε-
 τῶν οὗτοι οὗτος. καὶ ἡμεῖς τῶν ἁγίων
 αὐτοκατακριτοί. ὅταν πρὸς ἡμᾶς
 ἔρχομαι πρὸς σὺν ἡμῶν, ἀπὸ
 δαπομένην πρὸς μὲν ἡμεῖς ἡμεῖς πο-
 ῖται γὰρ κέκριται παρὰ ἡμᾶς.
 ζητῶν τὸν νομικὸν καὶ ἀπολλῶν, ὅτι
 δαίμων πρὸς ἡμᾶς. ἡμεῖς δὲ

αὐτοῖς ἀφ' ὧν· μέγας δὲ ἴωσθαι δὲ καὶ
οἱ ἡμέτεροι, καλῶν ἔργων παροῖτασθαι
ἔσται δὲ καὶ ἀσκήσια· ἵνα μὴ ὁ
ἄκαρτος· ἀσπάζονται οἱ μὲν
ἐμὸν πατέρα· ἀσπάζονται τοὺς φίλους
ταῖς ἡμέταις ὅντι· ἡ χάρις μετὰ πάν
των ὑμῶν· ἀμήν· τ· ἔφ' ἀπὸ νικητο
λεως· π· ς· ζ·

Τὸ ὑποθεσὶς τῆς πρὸ φίλημον ἐπὶ τοῖς
αὐτῇ ἐπιτέλει ἀπὸ ῥώμης· ἡ δὲ πρὸ
φασὶς τῆς ἐπιτολῆς, αὐτῇ· ὁ ἡγεμὼν
οὐκ ἐπὶ τῆς φιλήμονος, ἐφύγε· καὶ ἀπελ
θὼν πρὸς τὸν ἀποστολόν, καὶ ἐχρήθη
παρ' αὐτῷ· καὶ γέγονεν αὐτῷ χρησίμος
εἰς διακονίαν· περὶ τούτου τοίνυν
γράφει φιλήμονι· παρατιθέμεν αὐ
τῷ τὸν ὁἡγεμῶνα· ἵνα προσέχη αὐτῷ
βησιμῶς· καὶ μηκέτι ἔχη αὐτὸν ὡς δου
λόν· ἀλλ' ὡς ἀδελφόν· προστρέψατο
αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐποιμασά· ἵνα ἐὰν
ἔλθῃ, ἔντροι τῶν μέντοι· καὶ ὅντι τελεῖται
τὴν ἐπιτολήν· ἵνα ὅσον δὲ ὁ πόντος ὁ
ὁἡγεμῶν, καὶ μαρτυρίον ἡ ζωὴ ἡ ἐν τῇ
ῥωμαίων πόλει· τερτύνλον τοῦ τῆς καὶ
τῆς ἐπαρχοῦ ἐξ ὧν σίαν δὲ πόντος· τῇ

[illegible]

ἰερεῖς ἀγαθοὶ. Τέκνον τῆς ἐπιστάτης.

[illegible]

1000

μήν σπινδακάρη· ἀσπάζομαι δ' οἱ μέ-
 λους πάντας· ἀσπασαί τοιο φιλώωντα·
 ἡμῶς δὲν ποτὶ καὶ χερσὶς, ἡδὺν τὰν πο-
 τῶν· ἀνὰ μὲν γὰρ ἱφ' ἀνὸν ἡ κ' ἀποχέω-
 σθαι·
 ἡντιθέτως πρὸς φιλήμων· πηγάς,
 ἀν' τῇ ἐπιτέλειαι ἀποχέωσις· ἡ δὲ πηγάς
 τὴν ἐπιτέλειαν ἀν' τῇ· ὁνήσιμος οὖν κε τῆς
 φιλήμων, ἐφ' ἣν· κατέλαθον προστόντον
 νόμον, κατ' ἡχθον παρ' αὐτῶν· βίβλον δ' αὖ τῶν
 χρησίμων ἐκ διακονῆς· περὶ τὸν τὸν τῶν
 πρᾶξι φιλήμωνι· παρὰ τίθειεν δ' αὖ τῶν
 ὀνήσιμων· ἡ δὲ προσέχων τὸν ἡντιμόν· καὶ
 ἡντιμὸν ἐπ' ἡντιμόν ὡς δὲ νόμον· ἀνὰ δὲ
 φων· προσέχων δὲ αὖ τῶν· κατέλαθον δ' αὖ
 ἐπιτέλειαν· ἡ δὲ ἐπ' ἡντιμόν, ἐν τοῖς πηγάς·
 βίβλον τῶν τελεῶν τῇ ἐπιτέλειαν· ἡ δὲ
 ὁ τῶν τῶν ὀνήσιμος, κατέλαθον ἡντι-
 μόν· ἡντιμὸν ποιεῖ· τὸν τῶν τῶν κατ'
 τῇ ἐπιτέλειαν· ἡ δὲ ἐπ' ἡντιμόν· τῇ τῶν
 σκελῶν κατέλειπεν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἡντιμόν·

ἀρτεμῆν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς αὐτόν· ἐνετεί-
λατο δὲ αὐτῷ ὥς τε διδάσκειν καὶ τοὺς
αὐτοῦ, καλῶν ἔργων προϊέσθαι καὶ
οὕτω τελεῖσθαι τὴν ἐπιτολήν·

· ἢ πρὸς τίτῳ ἐπιτολήν·

Παῦλος δὲ ὁ ὁ ἁγίου· ἀποστόλος δὲ ἰσχυ-
κατὰ τὴν πίστιν ἐκλεκτῶν τοῦ· καὶ ὅτι
γινώσκω ἀληθείαν τῆς κατ' ἀσέβειαν,
ὅτι ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου· ἡμῶν καὶ
λατο ὁ ἀφ' ἑκείνου πρὸ χρόνων αἰωνίων·
ἐφ' ἡμῶν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον
αὐτοῦ ἐκκρίνειν· ὅτι ἀάβητος ἁγίος·
κατ' ὅτι τῇ μ τοῦ ὁρῶντος· τίτω
γινώσκω τέκνον κατὰ κοίτην πίστιν,
χαρὶς· ἔλεος· εὐφροσύνη· ἀπὸ τοῦ πατρὸς· ὁ
κύριος ὁ ἁγίος τοῦ ὁρῶντος· τοῦτο ὁ χαρὶς
καὶ ἔλπίς· ἐκκρίνειν· ἵνα τὰ λείπον-
τα ὅτι δι' ὁρῶσιν· καὶ κατὰ τὴν κατὰ

ποῖ μὲν πορεύεσθ' ὑτέρως, ὥς ἄρ' οἱ διέ-
- ταξάμεν· ἥ τις ἐπὶ μὲν ἀνέκλιτος· μὴ
γυναικὸς ἀνὴρ· τέκνα δ' ἄρ' ἡμιτά· μὴ
ἐν κατὰ γούρῳ ἀσποτίᾳ· ἢ ἀνὸς ὑπότακτ'^α.
δεῖ γὰρ τὸ μὲν ποῖ σκοποῦν, ἀνέκλιτον
εἶναι· ὥς θ' οἱ κορόμοι· μὴ αὐθάδην· μὴ
ὀργίλον· μὴ παροίμον· μὴ πώληκτον·
μὴ αἰχροκερδῆ· ἀλλὰ φιλόξενον·
φιλόφρον· σόφρον· δίκαιον· ὀσίον·
ἐγκρατῆ· ἀντὶ χρόνον τοῦ κατὰ τὴν
διδακτὴν τοῦ λόγου· ἵνα δυνάτῃς ἢ
ἐπαρὰ ἀλλοίμῳ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ
ἐπίγειᾳ· καὶ τὸ ἐπὶ τὴν ἀντιλήμειν
ἐλάττω· ἥ σὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνὸς ὑπό-
- τακτοὶ ματαίολογοι· καὶ φροβῶντες
μαρτυροῦντες ἐκ περὶ τοῦ μὴ· οὐδεὶς ποῖ
σομίζει· οἳ τὴν οὐρανὸν οἴκον ἀνὰ
τρεῖς ποιοῦν· διδάσκοντες δ' μὴ δεῖ αἰχρ

κέρδιον χαρίϊν· ὅτι τίς ἐξ αὐτῶν· ἰδίος
αὐτῶν προφήτης· κρήτες δὲ ἴδαν· καὶ
θνήσκουσιν· γαστέρες ἀργαί· ἡ μαρτυρία αὐτῶν
ἐστὶν ἀληθής· διὸν αἰτία, ἔλαχε αὐτοὺς
ἀποτόμος· ἵνα ἵσταί τοις ἑνὶ τῇ πόλει·
μή ποροσέχρητες ἰοῦνταί τοις μύθοις·
ὅτι τοῖς λαοῖς ἀποσφραγίσαντες τὴν
ἀλήθειαν· πάντα μὲν καθαροὺς αὐτοῖς
καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπί-
στοις, οὐδὲν καθαρόν· ἀλλὰ μὲν αὐταὶ
αὐτῶν, καὶ ὁμοῦ καὶ ἐσυνείδησις·
τὴν ὁμολογίαν μὲν ἔδωκε· τοῖς δὲ ἔργοις
ἀρμόνιται· ὅθεν οὐκ οὐδὲν καὶ ἀπο-
θείς· καὶ πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν ἀδούκον·
οὐδὲ χάλεπαι ἀποβύσει τῇ ἵσταί τοις
διδασκαλίαι· πορὸς βύτας, μηφαιόους
εἶμαι· σεμνὸς· σοφρομας· ἵσταί τοις
τῇ πόλει· τῇ ἀλήθει· τῇ ὑποκομῇ·

πορες βύτιδας ὁσαύτως· ἐν καταστή-
ματι· ἴεροπορεύεις· μὴ δι' ἀνόλου·
μὴ οἶμω πολλῷ δούλωμάς· καὶ
δι' ἀσκάλου· ἵμασσοφρομίζοσιν
μέας· φιλάμεινον εἶναι· φιλοτέκνης·
σώφρονας· ἡμέας· οἰκυχρὸς· ἡμεῖς·
ὑποταγομένης τοῖς ἰδίοις ἀνδράσι·
ἵμα μὴ ὀλότης τοῦ θύβλαφνῆται·
τὸς μετέτερος ὁσαύτως παρακλῆ
σώφρονης· περὶ πάντας· σε αὐτὸν
παρὰ μένος τύπον καὶ ἔργον·
ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ἀδιδασκαλίᾳ·
σε μύοτις· ἀφ' ὧν σίαν· λόγον ἵπτι·
ὡκατήνοστον· ἵμα ὁ ἕβραϊσμός
ἐν τραυτῇ· μὴ ἐν ἄλλῳ περὶ ἡμῶν
λέγειν φαῖλον· δούλους, ἰδίους ἀπο-
ταῖς ὑποτάσσονται· ἐν πᾶσι μὲν ἀρε-
τος εἶναι· μὴ ἀπ' τὴν λήρητα· μὴ μο-

- φῖζομβρίοις· ἀλλὰ πῶς τῶν πάντων ἐν δὲ
 κρυμμένον ἔσται· ἵνα τὴν διδασκαλίαν
 τοῦ σὺν ἡμῶν θῷ κόσμῳ σὶν ἐν παντί·
 τὸ φάνη γὰρ ἐν χερσὶ τοῦ θῷ ἡ σῶσις πάντων
 ἀφ' οὗ· πᾶσι δὲ ἡμῶν· ἵνα ἁρμολογήσιν
 τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰ κοσμικὰ ἐπὶ θῷ,
 σωφρόνως· καὶ δικαίως· καὶ ἀσεβῶς
 ζήσομεν ἐν τῷ κυρίῳ· πᾶσι δὲ
 - μέντοι τὴν μακαρίαν ἐχούσαν καὶ ἐπὶ
 φανεράν τῆς δόξης τοῦ μακάριου θῷ καὶ
 σὺν ἡμῶν ἰσχύϊ· ὅς ἐστις ἐκείνός ἐστις
 ἡμῶν· ἵνα ἡμεῖς ὁσιωθῶμεν ἀπὸ πάντων
 ἀφ' οὗ· καὶ καθαρῶς ἐσται ἡμεῖς
 περὶ ὅσους· ἡλικίαν καὶ ἐργασίαν
 τὰντάλας· καὶ παρακάλεται· καὶ ἔλαχεν
 καὶ πάντας ἐπὶ τῆς· μηδεὶς σου περὶ
 φροῦνέτω· ὑπομνήσκοντες αὐτοῖς, ἀρχαῖς
 ἐν ζωντοῖς ὑποτάσσονται· πειθαρχήτω·

πρὸς πάντας ἔργον ἀγαθὸν τοῖς ἐν ἡμῶν
μηδὲν ἀβλαβὲς μεῖν· ἀλλὰ σῶσαι
ἐπὶ εἰκείνους· πάντας δὲ δείκνυμεν ὅτι
πρὸς πάντας ἀνθρώπους· ἡμεῖς
γὰρ πάντες καὶ ἡμεῖς ἀνθρώποι· ἀπὸ θεῶν
παρασώμενοι· δουλεύοντες ἐπὶ θύμῃς
ἐν ἡμεῖς ποικίλως· ἐν κακίᾳ καὶ
φθόρῃ διὰ ἄρτους· σὺ γιντοί· μισοῦντες
ἀλλήλους· ὅτε δὲ λιχνησάτης καὶ
φιλαπεία ὅπως φάνητο τοῦ σῶντος ἡμῶν
ἡμεῖς ἔργον τῶν ἐν δίκαιοσιν ἡμῶν
ὅσοι ἡμεῖς ἐν ἡμῶν· ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτὸ
ἔχον, ἵσωσιν ἡμῶν· διὰ τοῦτο
παρὶ γινεσίου· καὶ ἀκακίᾳ ὥστε
πρὸς ἡμῶν· οὐδέποτε ἐν ἡμῶν πλῆ-
σίως διὰ τοῦτο τοῦ σῶντος ἡμῶν· ἵνα
δικαιοσύνην τῇ ἐκείνου χάριτι,
καὶ ἡμεῖς γινώσκωμεν κατὰ τὴν ἀλήθειαν

Ζωὴς αἰωρί· πῶς οὐ λόγος· καὶ περὶ
 τούτων βούλομαι σὺ διαβεβαιώσθαι·
 ἵνα φρονητὶ ζωὴ σὶ καλῶν ἔργων ποιοῖσθαι
 οἱ πῶς τὰ ἀκόρεστον· ταῦτά ἐστι
 τὰ καλὰ καὶ ὁφέμιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς
 δὲ ζητήσεις· καὶ γινέσθαι λογίας· καὶ
 ἔρις· καὶ μάσμορμικὰς, περὶ ἵστασθαι·
 ἵσθι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ματαίῳ· αἱρετικὸν
 ἄνθρωπον, καὶ μίαν καὶ δεύτεραν μουθεσίαν,
 παρὰ τοῦ· ἵσθας ὅτι ἐξέφραπται ὁ
 τοιοῦτος· καὶ ἄμαρτάνει· ὡς αὐτοκατακρι-
 ὅταν πέμψω ἄρτεμας πρὸς σὺν
 τυχικόν, σπουδαίον ἐλθεῖν πρὸς με-
 ἵς μὴ κόπον· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παρὰ
 χειμάσθαι· ζητῶν τὸ μωρὸν καὶ ἀπο-
 σπουδαίον πρὸς πέμψον· ἵνα μηδὲν
 αὐτοῖς χεῖρον· καὶ θαρσύνωσιν· ὅτι
 οἱ ἡμέτεροι, καλῶν ἔργων ποιοῖσθαι

ἴς τὰς ἀνὰ καὶ ἀσχερίας· ἰρὰ μὴ ὅσιν
ἀκάρτοι· ἀσπάζονται οἱ μὲν
παῖτες· ἀσπάζονται τοὺς φίλους τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ αἵματος· ἐν χάρις καὶ πάντες
ἡμῶν· ἀμήν· τὸ ἐκ τοῦ Νικοπο· φῖ δέ:

... ὅτι θεοῦ τῆς πρὸς φίλῃ μὴ ἐπί τῳ
Τ αὐτῇ ἐπὶ τῇ χειρὶ ἀπὸ ῥώμης· ἡ δὲ πρό-
φαις τῆς ἐπί τῳ χῆς, αὐτῇ· ὁ Νησίμος
ὁ οἰκὲς τῆς φίλῃ μὴ μος, ἐφύγε· καὶ
ἀπελθὼν πρὸς τὸν ἀπόστολον, καὶ τῇ
παρ' αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ
ἰς διακονίαν· περὶ τὸν τὸν τοῖς ἡμῶν
γράφει φίλῃ μὴ μος· παρὰ τῷ θεῷ μος
αὐτῷ τὸν ὁ Νησί μος· ἵνα προσέχῃ
αὐτῷ τῷ Γησίως· καὶ μὴ κέτι ἔχῃ αὐτὸν
ὡς δοῦλον· ἀλλ' ὡς ἀδελφόν· προ-
ετρέψατο δὲ αὐτῷ, καὶ γενίαν αὐτῷ

We can see from examples like these—of which there are many—that scribes of the TR-type of text were careful in their copying practices. Here we have identical copies of Titus in different parts of the world, from different centuries, in different hands, indicating that extreme care was taken in the making of these MSS.

See <http://faithsaves.net/college-courses/>, the class on Biblical preservation and manuscript evidence, for more on this topic.